

ΤΟ ΕΝ ΔΕΚΕΛΕΙΑ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΕΡΝΕΣΤΟΣ, ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ καὶ ΘΕΟΔΩΡΑ
ΘΕΟΔΩΡΑ (ἐξωθεν).

Ἰουλιανέ! . . . Ἰουλιανέ!
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ

Εἶναι ἡ Θεοδώρα.
ΘΕΟΔΩΡΑ

Ἐδῶ εἶσαι, Ἰουλιανέ;
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ (προχωρῶν πρὸς τὴν θύραν).

Ἐδῶ εἶμαι! Ἐλα μέσα.
ΘΕΟΔΩΡΑ (εἰσερχομένη).

Καλησπέρα, Ἐρνέστε.
ΕΡΝΕΣΤΟΣ

Καλησπέρα, Θεοδώρα. Πῶς ἦτο τὸ θέατρον;
ΘΕΟΔΩΡΑ

Καθὼς πάντοτε. Καὶ σύ, ἐργάσθηκες πολὺ;
ΕΡΝΕΣΤΟΣ

Καθὼς πάντοτε. Διόλου.
ΘΕΟΔΩΡΑ

Τότε λοιπόν, καλλίτερα νὰ ἤρχεσο μαζῆ μας.
Ὅλοι αἱ φίλοι μου μ' ἐρωτοῦσαν περὶ σοῦ.

ΕΡΝΕΣΤΟΣ

Βλέπω ὅτι ὅλος ὁ κόσμος ἐνδιαφέρεται περὶ ἐμοῦ.
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ

Καὶ πῶς ὄχι, ἀφοῦ ὁ κόσμος ὅλος θὰ εἶναι τὸ κύριον πρόσωπον εἰς τὸ δρᾶμά σου! Γίνεται νὰ μὴ ἐνδιαφέρεται νὰ τὰ ἔγῃ καλὰ μαζῆ σου;

ΘΕΟΔΩΡΑ (μὲ περιέργειαν).

Τί δρᾶμα;
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ

Σιωπή! Εἶναι μυστικόν. . . Μὴ ἐρωτᾷς. Οὔτε τίτλος, οὔτε πρόσωπα, οὔτε πλοκή, οὔτε καταστροφή. . . Τὸ ἄκρον ἄκτων. . . Καληνύκτα, Ἐρνέστε. Πηγαίνωμεν, Θεοδώρα.

ΘΕΟΔΩΡΑ

Εἰς αὔριον.

ΕΡΝΕΣΤΟΣ

Καληνύκτα.

ΘΕΟΔΩΡΑ (πρὸς τὸν Ἰουλιανόν).

Τί ἀρρητημένη ἐφαίνεται ἀπόψε ἡ Μερσέδη.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ

Καὶ ὁ Σεβῆρος, πῶς τὰ εἶχε καταίθασμένα!

ΘΕΟΔΩΡΑ

Διατί ἄρά γε;

ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ

Ἡξέυρω κ' ἐγώ; Ὁ δὲ Πεπίτος ἐξ ἐναντίας εἶχε ζωηρότητα καὶ διὰ τοὺς δύο των.

ΘΕΟΔΩΡΑ

Πάντοτε ὁ ἴδιος αὐτός. Καὶ γλώσσα! . . . Δι' ὅλους ἔχει νὰ πῆ κάτι κακόν.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ

Ἡρόσωπον διὰ τὸ δρᾶμα τοῦ Ἐρνέστου.
(Ἐξέρχονται δεξιόθεν ὁ ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ καὶ ἡ ΘΕΟΔΩΡΑ).

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΡΝΕΣΤΟΣ

Ἄς λέγῃ ὅ,τι θέλει ὁ Ἰουλιανός, δὲν παρατιῶ τὸν σκοπὸν μου. Θὰ ἦτο φοβερὰ ἀνανδρία! Ὁχι, δὲν ὀπισθοχωρῶ. . . Ἐμπρός! (Ἐγείρεται καὶ περιπατεῖ ἀνησύχως. Ἐπειτα πλησιάζει εἰς τὸν ἐξώστην). Νύκτα, βοήθησέ με! Εἰς τὴν σκοτίαν σου διαγράφονται αἱ φωτεραὶ γραμμαὶ τῆς ἐμπνεύσεως καλλίτερα ἢ εἰς τὸν γαλάξιον πέπλον τῆς ἡμέρας. Σηκωθῆτε στέγαι τῆς ἀπεράντου πόλεως. Ἀποκαλύψατε χάριν ποιητοῦ ἀδημονούντος ὅσα μυστήρια σκεπάζετε, καθὼς τὰ ἀπεκαλύψατε εἰς τὸν μικρὸν χαλὸν διάβολον ὁ ὁποῖος σᾶς ἐξεσκέπασε ἄλλοτε